

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ ΜΕΛΟΣ Ε.Γ.

Καιρός είναι να κατέβει λίγο ο τόνος. Πολύ οργισμένοι οι σύντροφοι σήμερα, δεν κατάλαβα γιατί. Φτάνει η οργή. Αλλωστε δεν χωράει και δεν προσφέρει στις πολιτικές συζητήσεις.

Σύντροφοι, δεν διαχωρίζω κανέναν από ευθύνες. Ο απολογισμός έγινε, πολλά λέχθηκαν, τελειώνει τώρα. Μεγάλα κομμάτια άλλωστε της χθεσινής ομιλίας του Προέδρου ήταν απολογισμός, ήταν ένας απολογισμός. Δεν μπορώ να μην δικαιολογήσω τη μεγάλη, τη χαρακτηριστική αυστηρότητα στην κριτική, δεν μπορώ όμως από την άλλη μεριά να δικαιολογήσω ότι ορισμένοι από μας άφηναν την εντύπωση όταν κατάγγελλαν ότι κοίταζαν τον απέναντί τους κι ακόμα ότι ορισμένοι μηδενίζουν.

Δεν πρόκειται να ζητήσω να εγκρίνετε ή να απορρίψετε τον απολογισμό. Θα δώσω όμως κάποιες απόψεις που αφορούν στην περίοδο που συζητάμε, που αφορούν στα όργανα του Κινήματος. Κι είναι θέμα δικιάς σας κρίσης και απόφασης, ειλικρινά δεν πρόκειται να επιχειρήσω να σας επηρεάσω. Εσείς θα κρίνετε αν θα μείνουμε σ' αυτά, αν θα προχωρήσουμε, πώς θα προχωρήσουμε.

Πρέπει να ομολογήσω ειλικρινά ότι όλες οι τοποθετήσεις ανεξαιρέτα διακρίνοντο και από υψηλή ποιότητα και από υψηλό αίσθημα ευθύνης. Αυτό ήταν κάτι που όλοι το διαπιστώσαμε και εσείς βέβαια.

Σύντροφοι δεν ακυρώνω τίποτα, πολύ περισσότερο δεν μηδενίζω τίποτα, όμως δεν θα ήθελα να δικαιολογήσω ή να ωραιοποιήσω τίποτα. Είπε χθες ο Πρόεδρος τι αποδοκίμασε ο κόσμος στις τρεις τελευταίες εκλογικές αναμετρήσεις για να καταλήξει, για να δεχτεί στη συνέχεια ότι αποδοκιμάστηκε η διαχείρισή μας.

Βέβαια αυτό το θέμα είναι πολύ μεγάλο για να το αναλύσει κανείς αλλά με δυο-τρεις κουβέντες αυτό σημαίνει περίπου ότι υπήρχε αναντιστοιχία λόγων και έργων ότι με την ειλικρίνεια δεν είχαμε πάρα πολύ μεγάλη σχέση και ότι είχαμε ένα αίσθημα ότι η εξουσία ήταν ιδιοκτησία μας.

Ενα άλλο κύριο στοιχείο ακόμα είναι αυτό που αφορά στην πρότασή μας, στην πρόταση που διαμορφώσαμε στις τρεις τελευταίες εκλογικές αναμετρήσεις. Είναι δηλαδή ότι δεν δίναμε πρόταση. Κατεβαίναμε στις εκλογές και λέγαμε στον κόσμο ψήφισέ μας γι' αυτά που σου κάναμε και του αραδιάζαμε τι του κάναμε.

Σύντροφοι όσα φτιάξαμε ήταν υποχρέωσή μας να τα κάνουμε και είχαμε εισπράξει γι' αυτά την ψήφο του λαού και το '81 και το '85 όταν μας την έδωσε για να κάνουμε ό,τι κάναμε. Και ενώ ο λαός περίμενε να του μιλήσουμε για το αύριο εμείς του μιλάγαμε για το χτες.

Κάναμε πολλά. Και πολλά και μεγάλα. Ο κόσμος όμως σε ψηφίζει για το μέλλον και κρίνει την αξιοπιστία σου από το χτες. Η έννοια της αλλαγής δεν είναι μια έννοια πεπερασμένη. Σκέψου δηλαδή να του λέγαμε, ξέρεις η αλλαγή τελείωσε. Είναι σαν να του λέγαμε ότι τη δημοκρατία στη δώσαμε, η δημοκρατία τελείωσε, δεν έχει άλλη. Αυτά δεν τελειώνουν ποτέ.

Και το SPD είπε στους Γερμανούς ότι σου ολοκλήρωσα το κράτος πρόνοιας και τελείωσε και σήμερα μετράει περίπου 10-12 - δεν θυμάμαι πόσα χρόνια - στην αντιπολίτευση. Του λέγαμε σου δώσαμε το ΕΣΥ, τι πιο μεγάλο; Το παραπέρα όμως, τα άλλα βήματα του ΕΣΥ, τι παραπέρα έχει το ΕΣΥ; Του λέγαμε σου δώσαμε την εκπαιδευτική μεταρρύθμιση. Ναι αλλά παραπέρα πού πάει αυτό; Πότε θα δεθεί αυτή η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση με τις αλλαγές στην παραγωγή; Πότε και πώς;

Κι έτσι, χωρίς πρόταση για το μέλλον μας απέρριψε ο λαός μας. Και δυστυχώς εδώ διαπιστώνει κανείς ότι και σήμερα ακόμα δεν έχουμε συνέλθει. Το συνέδριο σύντροφοι το παρακολουθεί όλος ο λαός και περιμένει από μας, το βλέπει στα μάτια του, πότε επιτέλους θα μας πείτε κάτι καινούργιο, πότε θα σοβαρευτείτε;

Κι αν θελήσεις να αναζητήσεις πάνω σ' αυτό πολιτικούς όρους για να το εκφράσεις ή να το περιγράψεις, τι συμβαίνει δηλαδή σήμερα, θα μπορούσες να πεις ότι από τη μια φάση, από μια φάση μιας πολιτικής και ιδεολογικής αδυναμίας που είχαμε περνάμε σήμερα μια φάση πολιτικής ανενεργησίας. Έχουν σταματήσει τα πάντα.

Κι ήρθαμε εδώ ακριβώς για να ξεκινήσουμε. Περιμένουμε δυστυχώς να έρθει μόνο του το καινούργιο, περιμένουμε να ξεπεραστεί η στασιμότητα μόνη της. Και για όλα αυτά άκουσα προτάσεις που τις είχα ακούσει και σε όσες διαδικασίες είχα πάρει μέρος τις τελευταίες βδομάδες, εύκολες λύσεις, απλουστευμένες λογικές και ίσως και απλοϊκές.

Ποιές είναι οι απόψεις μου γι' αυτές τις εύκολες και τις πρόχειρες απόψεις; Πρώτα απ' όλα δεν δέχομαι τη λογική της επιμονής να θέλουμε σώνει και καλά να δικαιώσουμε συνολικά την πολιτική της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ. Αυτή την απέρριψε ο κόσμος. Που σημαίνει ότι η επιμονή μας σ' αυτό είναι απολογητική και ίσως και ανιστόρητη. Αυτό τέλειωσε.

Δεν δέχομαι τη λογική που λέει ότι θα πρέπει να γυρίσουμε στον παλιό καλό μας εαυτό, να γυρίσουμε πάλι στο 1974. Είναι άλλη λογική αυτή αλλά αυτή δεν απαντάει πολιτικά. Τι σημαίνει αυτό; Θεωρώ πως αυτή ακριβώς όπως εκφράζεται είναι απολίτικη συναισθηματική απάντηση. Γιατί η πρόσκληση στο χτες;

Τελικά εμείς θα συντηρούμαστε με αναφορές στο παρελθόν; Δεν μπορούμε να προχωρήσουμε μπροστά και να φτιάξουμε ένα οργανωμένο σύνολο που θα βλέπουμε τι θα γίνει αύριο; Δεν δέχομαι τη λογική να αλλάξουμε την πολιτική μας και αρκεί.

Ο κόσμος, το είπε χτες ο Πρόεδρος, δεν απέρριψε την πολιτική μας. Χρειάζεται γι' αυτό ακριβώς και πρωταρχικά να ξαναδούμε συνολικά και την πολιτική μας αλλά θα πρέπει αυτό να συνοδεύεται και με το παραπέρα, με τον παράλληλο, απαραίτητο εμπλουτισμό σε καινούργια στελέχη, μια ΚΕ που να έχει καινούργια, άλλα στελέχη με άλλη διάθεση και άλλη δυνατότητα για να εκφραστεί έτσι και η βούληση και η απόφασή μας.

Αντίθετα, δέχομαι και θέλω να ξεπεραστεί η εκφυλιστική και επαναλαμβάνω, η εκφυλιστική αντίληψη που κυριαρχεί σε πολλά στελέχη μας, ότι δεν μπορώ να επηρεάσω την πορεία του ΠΑΣΟΚ, που σημαίνει γιατί να παλέψω. Κι αυτό δυστυχώς περνάει. Κι αυτό αποτέλεσε και την αιτία να παίρνονται οι αποφάσεις σε κάποια κέντρα ή παράκεντρα, να παίρνονται οι αποφάσεις από πολύ λίγους και τις πιο πολλές φορές και ερήμην της οργάνωσης.

Πολλοί μάλιστα θεώρησαν ότι μπορούσαν μ' αυτή τη λογική να πάνε στο σπίτι τους. Αλλά τι σημαίνει να πας στο σπίτι σου; Μπήκες στο ΠΑΣΟΚ να λύσεις δικά σου προβλήματα και λες ότι αυτή την ώρα εγώ δεν μπορώ να καθίσω, πηγαίνω στο σπίτι μου κι όταν μάλιστα είσαι εκλεγμένος και εκλεγμένος για να παλέψεις για τις απόψεις που έχεις, γιατί γι' αυτό ακριβώς σε εκλέξανε;

Τι θα πει πας στο σπίτι σου; Εδώ έχω την αίσθηση ότι οι ιδέες και οι θέσεις που παλεύονται μέσα και ακριβώς όταν πας στο σπίτι σου τότε είναι που δεν βγαίνεις από την ευθύνη. Δέχομαι και θέλω να υπάρξει η δυνατότητα να εκφραστούν όλες οι απόψεις, όλα τα ρεύματα μέσα στην ΚΕ, όλες οι πολιτικές ανησυχίες για να παράγει αυτό το

όργανο ιδεολογία, για να μπορεί αυτό το όργανο να ασκεί έλεγχο.

Πρέπει να εκφραστεί όλο το εύρος, το μεγάλο εύρος που έχει το ΠΑΣΟΚ, το τεράστιο εύρος από τις παρυφές της Δεξιάς μέχρι τα κράσπεδα του ΚΚΕ. Γι' αυτό δεν βλέπω γιατί εδώ και τώρα ήρθε η ώρα της σύγκρουσης. Το εδώ και τώρα τελειώνει, τελειώνει τη Δευτέρα. Ετσι σύντροφε Νίκο Πετράτο δεν θα εννοούσες αυτό. Θα εννοούσες ότι πρέπει ακριβώς η σύγκρουση να αρχίζει από τη Δευτέρα σ' εκείνο το όργανο μ' εκείνη τη σύνθεση. Το τούτη την ώρα ήρθε η ώρα της σύγκρουσης δεν το καταλαβαίνω, δεν το δέχομαι.

Προτιμώ λοιπόν εκεί τη σύγκρουση για να παραμείνει αυτό το όργανο που θέλουμε να φτιάξουμε, που σήμερα είναι υπό κρίση να παραμείνει ζωντανό και να είναι λειτουργικά επαρκές. Εκεί η σύγκρουση θα εγγυάται για την πορεία. Δέχομαι και θέλω να μην δεχτεί κανείς να γίνει ουρά σε οποιοδήποτε μηχανισμό των διάφορων εγγυητών, να μην δεχτεί κανείς να ψηφίσει όποιες λίστες κι αν υπάρξουν να μην εκχωρήσει την πολιτική του σκέψη, την πολιτική του αυτοδυναμία σε κάποιους αντιπροσώπους.

Θα γίνουμε γρήγορα γερασμένο κόμμα αν δεν καταλάβουμε ότι είναι ευθύνη όλων μας να λειτουργήσουμε χωρίς αντιπροσώπους. Σύντροφοι, άκουσα από πολλούς σε όλες τις βαθμίδες ότι είμαστε ικανοποιημένοι γιατί μέσα από μια φθορά 8 χρόνων, μέσα από διωγμούς, λάσπες, κατατρεγμούς κρατήσαμε το 40% του ελληνικού λαού.

Νιώθουμε και το τονίζουμε αυτό ικανοποιημένοι που διατηρούμε το 40%. Πρέπει να πω ότι δεν το συμμερίζομαι. Δεν νιώθω την ίδια ικανοποίηση, γιατί το θέμα δεν είναι αν κρατήσαμε το 40%. Το θέμα είναι ότι φτιάξαμε το 60% αντιΠΑΣΟΚ κι αυτό δυσκολεύει την προσπάσή μας σήμερα.

Δεν μπορούμε λοιπόν συνεχώς να σηκώνουμε τη σημαία του 40%. Είχαμε λόγο, είχαμε πολιτική κι ήταν ακατανόητο ότι προτιμούσαμε να λέμε τι δεν θέλουμε. Σπέρναμε την αντιδεξιά πολιτική για να εισπράξουμε σήμερα την αντιΠΑΣΟΚ πολιτική. Και τώρα στο θέμα της ευθύνης. Είπε ο Πρόεδρος χθες ότι οι ευθύνες επιμερίζονται και κανένας δεν μπορεί να τις αποποιηθεί. Και είπε ακόμα ότι αφορά όλη την πυραμίδα της οργάνωσης από την κορυφή μέχρι τη βάση.

Δεν το συμμερίζομαι απόλυτα, δεν το συμμερίζομαι ακριβώς. Δέχομαι από την κορυφή μέχρι λίγο παραπάνω από τη βάση. Η βάση δεν φταίει. Δεν μπορεί να της χρεώνουμε ευθύνες. Είτε το πίστευε είτε όχι η βάση πάλεψε κάθε φορά που την καλέσαμε να παλέψει.

Αν όμως για κάτι ευθύνεται είναι ότι κυριάρχησε και εκεί αυτό που είπα νωρίτερα, κυριάρχησε η εκφυλιστική όπως είπα αντίληψη, είναι ότι δεν μπορώ να επηρεάσω την πορεία του ΠΑΣΟΚ γι' αυτό ακριβώς και παραμένω παρατηρητής. Προτίμησε να παρακολουθεί και μπορούσε εκεί.

Εμείς όλοι, σε όλα τα επίπεδα είμαστε υπεύθυνοι κι αυτή την ευθύνη μας είναι που τώρα αναμετράμε και μπαίνει ακριβώς στην κρίση του Συνέδριου. Κανείς από εμάς δεν είναι έξω από ευθύνες. Τώρα τι θα πει λιγότερο ή περισσότερο αυτό είναι ένα θέμα που δεν έχει σημασία, γιατί οι προθέσεις δεν δικαιώνουν. Το αποτέλεσμα είναι εκείνο που μετράει.

Στη Σύνοδο της Αναβύσσου η ΚΕ στάθηκε εμφαντικά πάνω στις ευθύνες της κι είναι ένα θέμα που εδώ αγνοήθηκε επανειλημμένα κι ακόμα στη Σύνοδο που έγινε μετά από την τελευταία εκλογική αναμέτρηση, όταν κάνοντας τον απολογισμό των εκλογικών αποτελεσμάτων συμπληρώσαμε τον απολογισμό της Αναβύσσου με τα

υπόλοιπα στη συνέχεια στοιχεία αυτής της ευθύνης.

Ετσι λοιπόν χθες και σήμερα συνεχίστηκε. Οι ευθύνες υπάρχουν και επιμερίζονται. Δεν καταλαβαίνω όμως εδώ τις προτάσεις δύο συντρόφων, του σύντροφου Σαλαγιάννη και του σύντροφου Κηπουρού, τι θα πει να ζητήσουμε συγνώμη; Και αν ζητήσουμε συγνώμη τότε θα πρέπει να ψηφιστεί ο απολογισμός; Είναι απολιτική έκφραση, δεν νομίζω ότι μπορεί να ισχύσει για πρόταση αυτό το πράγμα. Αυτή η πρόταση δεν έχει πολιτικό νόημα.

Να τελειώσω δηλώνοντας ότι σε καμιά περίπτωση εγώ δεν διαχωρίζομαι από τις ευθύνες μας. Ευχαριστώ.